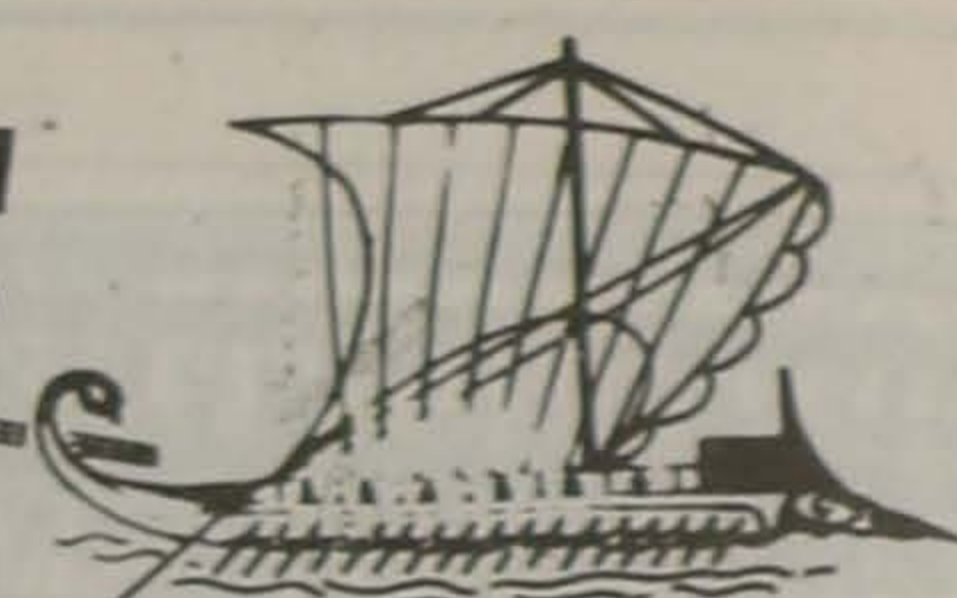

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ

ΜΑΡΤΣ 1996
(ΜΑΡΤΙΟΣ 1996)

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ ΕΤΟΣ 80 Αρ. Φύλλου 76

Εκδήλωση με λαμπρότητα πραγματοποιήσε η Ε.Λ.Β.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΘΝΕΓΕΡΤΕΣ ΥΨΗΛΑΝΤΕΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΕΘΝΟΣ

Η Ευξείνος Λέσχη Βέροιας, αισθανόμενη την ανάγκη να συμβάλει στην επιβίωση της πνευματικής εγρήγορης με στόχο την Εθνική Αυτογνωσία, διοργανώνει με απόλυτη επιτυχία εκδήλωση στην Αίθουσα Γραμμάτων και Τεχνών του Δήμου Βέροιας την Κυριακή (24-3-96) ώρα 7 μ.μ. με το ακόλουθο πρόγραμμα:

- Εισαγωγή - παρουσίαση κ. Ρούλα Μουρατίδου.

- Χαιρετισμός Προέδρου της ΕΛΒ κ. Γιάννη Μιχαηλίδου.

- Ομιλήτης: ο βουλευτής Θεο/νίκης και πρώην υπουργός κ. Νίκος Ακριτίδης.

- Θέμα: "Οι Εθνεγέρτες Υψηλάντες και η προσφορά τους στο Έθνος".

- Ποντιακό χορό.

Σημειώνω ότι η γλαφυρότατη ομιλία του κ. Ακριτίδη προκάλεσε ιδιαίτερη εντύπωση. Παρουσίασε ανέκδοτα ιστορικά στοιχεία.

Την εκδήλωση τίμησαν αρχές, εκπρόσωποι φορέων και πλήθος κόσμου.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Από την ιστορική προκήρυξη του Υψηλάντη που κηρύσσει την έναρξη του αγώνα:

Ας καλέσωμεν λοιπόν εκ νέου ώ ανδρείοι και μεγαλόψυχοι Έλληνες, την ελευθερίαν εις την κλασικήν γην της Ελλάδος! Ας συγκροτήσωμεν μάχην μεταξύ του Μαραθώνος και των Θερμοπυ-

λών! Ας πολεμήσωμεν εις τους τάφους των πατέρων μας, οι οποίοι, δια να μας αφήσωσιν ελευθέρους, εσηθέμισαν και απέθανον εκεί! Το αίμα των τυράννων είναι δεκτόν εις την σκιάν του Επαμεινώνδου Θηβαίου και του Αθηναίου Θρασυβούλου, οίτινες κατέτρωσαν τους τριάκοντα τυράννους - εις εκείνας του Αρμόδιου και Αριστογείτονος, οι οποίοι συνέτριψαν τον Πεισιστρατικόν Ζυγόν, εις εκείνην του Τιμοθέοντος όστις απεκατέστησε την ελευθερίαν εις την Κόρινθον και τας Συρακούσας· μάχιστα εις εκείνας του Μιθιάδου και Θεμιστοκλέους, του Λεωνίδου και των τριακοσίων, οίτινες κατέκοψαν τσάκικις τους αναριθμήτους στρατούς των βαρβάρων Περσών, των οποίων τους βαρβαρωτέρους και αναδρωτέρους απογόνους πρόκειται εις ημάς

σήμερον με πολλήν μισήν κόπον να εξαφανίσωμεν εξ ολοκλήρου.

Εις τα όπλα λοιπόν, φίλοι, η πατρίς μας προσκο-

ρεί!
Την 24-2-1821
Εις το Γενικόν
Στρατόπεδον
του Ιασιού
Αλέξανδρος Υψηλάντης

3ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΟΝΤΙΑΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ε.Λ. ΒΕΡΟΙΑΣ

Ιωάννης Μιχαηλίδης: Πρόεδρος

Σάββας Σοφιανίδης: Α' Αντιπρόεδρος

Κων/νος Καλατής: Β' Αντιπρόεδρος

Μιχάλης Γερασιμίδης: Γενικός Γραμματέας

Σταύρος Ορφανίδης: Ταμίας

Ηλίας Σιδηρόπουλος: Ε-φορος Δημ. Σχέσεων

Μελέτης Σισμανίδης: Ε-φορος Περιουσίας

Αννα Παυλίδου - Στιλ-νοπούλου: Σύμβουλος

Κυριακή Λοιζίδου: Σύμ-βουλος

ΟΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗ

Μουρατίδης Μιχάλης

ΜΕΛΗ

Μουρατίδου Ρούλα, Καραμήτσου Βάσω, Με-λετίδης Ιωάννης, Τρι-αταφυλλίδης Ηλίας, Γαβριηλίδης Θωμάς, Χιο-νίδης Γεώργιος, Σιδηρό-πουλος Ορέστης, Σιδηρόπουλος Νικόλαος, Λαχανόπουλος Τέλης, Σοφιανίδης Ξενοφών, Γα-βριδής Μιχάλης, Ανδρέα-

δης Ανέστης, Παπαδοπούλου Ιωάννα, Παυλίδου Καίτη, Ξανθό-πουλος Λεωνίδος, Γανο-πούλου Τασούλα, Τσάζη Ελένη, Καπουριδής Χα-ράλαμπος, Γουλιόνης Νι-κόλαος, Αηδονίδης Μιχάλης, Μπαττατζίδου Δώρα, Τοιπουρίδης Σίμος, Γωνιόδης Οδυσσεύς, Λα-φαζάνη Ελένη, Καπου-ριδής Κώστας, Καραπαναγιωτίδης Κώ-στας, Νικοσιδής Θεόδω-ρος, Γεωργιάδης Αθανάσιος, Παναγιωτίδης Ευστάθιος, Μαραντίδης Ξενοφών, Μαυρίδης Μι-τιάδης

ΠΡΟΣ
ΤΑ ΑΔΕΛΦΑ
ΠΟΝΤΙΑΚΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ
ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Αγαπητοί Συμπατριώ-τες,

Η Ευξείνος Λέσχη Βέ-ροιας διοργανώνει στην έδρα της (απόφαση Β' Πανελληνίου Συνεδρίου Σεπρών 7, 8/10/95) το Γ' Πανελλήνιο Συνέδριο Πον-τιακών Σωματείων για την Πολιτιστική και Εθνι-κή Αυτογνωσία στις 10, 11 και 12 Μαΐου 1996 με κεντρικό θέμα "Ακριτικός - Αλύτρωτος - Απόδημος Έλληνας".

1) Την 11η Φεβρουα-ρίου του 1996 έγινε στο Επιμελητήριο Ηραθίας εκδήλωση - πνευματικό μνημόσυνο - για τον Κω-στή Παλαμά. Τα σχετικά κείμενα επιμελήθηκε και παρουσίασε με εξαιρετι-κή επιτυχία η Ρούλα Μου-ρατίδου, μέλος της Λέ-σχης, μαζί με τον γνωστό καλλιτέχνη Κώστα Καρα-παναγιωτίδη.

2) Εδώ και δύο μήνες το Δ. Συμβούλιο της Ευ-ξείνου Λέσχης πραγματο-ποιεί συσκέψεις με παράγοντες και ανθρώ-πους των γραμμάτων της πόλης μας με στόχο την καλύτερη οργάνωση του 3ου Πανελληνίου Συνε-δρίου των Ποντιακών Σω-ματείων για την πολιτιστική και εθνική αυτογνωσία. Οι συναντή-σεις αυτές συνεχίζονται και κάθε φορά παίρνο-νται αποφάσεις οι οποίες υλοποιούνται. Συγκροτή-

θηκε οργανωτική επιτρο-πή Συνεδρίου με διάφορες ομάδες εργα-σίας. Γίνονται ενέργειες προς κάθε κατεύθυνση για άψογη οργάνωση και οικονομική στήριξη του Συνεδρίου.

3) Πραγματοποιήθηκαν συναντήσεις του Δ. Συμ-βουλίου της Λέσχης με εκπροσώπους του τοπι-κού Συλλόγου Κυπρίων και Κρητών. Θέμα των συ-ναντήσεων η από κοινού οργάνωση εκδήλωσης για την προβολή της πα-ράδοσης των δύο νησιών που έχει κοινές ρίζες με την ποντιακή.

4) Έγινε με μεγάλη επι-τυχία (23-2-1996) ο ετή-σιος αποκριτικός χορός της Ευξείνου Λέσχης Βέ-ροιας. Στο χορό μας, λό-γω του Πανελληνίου Συνεδρίου και για τη σύ-ναψη δημοσίων σχέσεων, καλέσαμε τιμές ένεκεν όλης τις αρχές και τους

Δημάρχους του Νομού.

5) Η Ευξείνος Λέσχη Βέ-ροιας παίρνει μέρος με χορευτές στις εκδηλώ-σεις που θα γίνουν στη Βέροια (Δήμος) και στη Βεργίνα (Νομαρχιακή Αυ-τοδιοίκηση) με αφορμή το πέρας της Ολυμπια-κής Φλόγας από το Νομό μας.

6) Η Ευξείνος Λέσχη διοργάνωσε (24-3-96) εκ-δήλωση στη Στέγη Γραμ-μάτων και Τεχνών με ομιλήτη του βουλευτή Θεο/νίκης και πρώην υ-πουργό κ. Νίκο Ακριτίδη. Θέμα του "Οι Εθνεγέρτες Υψηλάντες και η προσφο-ρά τους στο Έθνος". Για την οικογένεια των Υψη-λάντων ακούστηκαν ι-στορικές αλήθειες που κανείς μας δεν γνώριζε. Τέτοιες εκδηλώσεις εθνι-κής αυτογνωσίας πρέπει να γίνονται, στα δύσκολα χρόνια που ζούμε, σε κό-θε γωνιά της πατρίδος μας.

7) Η Ευξείνος Λέσχη έ-στειλε αντιπροσωπεία που παρακολούθησε την ομιλία του κ. Κώστα Φω-τιάδη σήμερα της 25ης Μαρτίου στο Πανεπιστή-μιο Θεο/νίκης με θέμα: "Η εθνική και θρησκευτική συνείδηση των Ελλήνων του Πόντου". Χορεύτρια του Σωματείου μας με παραδοσιακή στολή προ-σέφερε στον ομιλήτη αν-θοδέσμη.

Η ΠΑΙΔΕΙΑ

Οι Τούρκοι, μόλις κυ-ρίευσαν την Τραπεζού-ντα, απαγόρευσαν την ελληνική παιδεία σ' ό-λες τις περιοχές του Πόν-του. Ο ποντιακός ελληνισμός θυσιάζεται για μία στιγμή σε πνευ-ματικό λήθαργο. Γρήγο-ρα όμως ξυπνά, ιδρύει κοινοτικά και μοναστη-ριακά σχολεία, όπου φοιτούν τα ελληνόπου-λα και μαθαίνουν ανά-γνωση και γραφή.

Το σκληρό απαγορευ-τικό μέτρο της παιδείας καθαρώθηκαν καθώς με την πολιτική μεταρρύθ-μιση του 1839 (Τανζι-μάτ). Η παιδεία οργανώνεται συστημα-τικά και σ' όλες τις κοι-νώτητες κτίζονται σχολεία με τη βοήθεια της εκκλησίας και της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Η ΠΡΩΤΗ ΣΗΜΑΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

Ότε οι πατέρες ημών, κατά την ημέραν του Ευαγγελισμού, 25 Μαρτίου 1821, εκήρυξαν την Επανά-στασιν εντός του ιστορικού ναυδρίου της Μονής της Αγίας Λαύρας, επειδή δεν είχαν Σημείον, ο Επίσκο-πος Παθ. Πατρών Γερμανός έλαθε το παραπέτασμα της Οράας Πύλης και το ανεπέτασεν ως Σημείον της Επανάστασεως.

Το Παραπέτασμα τούτο - η πρώτη Σημαία του Ιερού Αγώνος - σώζεται μέχρι σήμερον εν τω θη-σαυροφυλακίω της εν Λόγω Μονής και εκτίθεται εις προσκύνημα των επισκεπτών. Είναι μεταξούφαντον, φέρει δε την εικόνα του Ευαγγελισμού. Είχε κεντη-θεί και αφιερωθεί εις την Μονήν υπό ευσεβούς Ιμυρναίας κόρης.

* Εφημ. "Ελλάς" (Λονδίνου) 27-3-1942
Λεωνίδης Ιασιανίδης

"ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ"

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΗΣ ΕΥΣΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ
ΒΕΡΟΙΑΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ Α. ΜΕΛΕΤΙΔΗΣ
Οικονομολόγος - Συγγραφέας
Θουκυδίδη 2 - Τηλ. 0331 - 25.282

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ

ΜΙΧΑΛΗΣ ΠΑΤΣΙΚΑΣ & ΣΙΑ Ε.Ε.

"ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ"

ΤΗΛ. 0331/66.913 - FAX
0331/66.979

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Γωνία 16ης Οκτωβρίου - Διός
Τηλ. 0331 - 28.356

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 1.000 δρχ.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟΝ "ΑΡΓΟΝΑΥΤΗ"

* Οι στίλβες του "ΑΡΓΟΝΑΥΤΗ" είναι στη διάθεση όλων των αναγνωστών του

* Οι εργασίες πρέπει να στέλνονται να είναι δυνατόν δακτυλογραφημένες

Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή όχι δεν επιστρέφονται

ΕΙΘΕ ΝΑ ΠΑΓΙΩΘΕΙ...

Πραγματικά, κι όχι πηλασματικά, χαιρόμαι όταν κάποιοι, μη Πόντιοι, μη πρόσφυγες, δείχνουν φιλοποντιακά και γενικώς φιλοπροσφυγικά συναισθήματα.

Όπως καλή ώρα οι της Χριστιανικής Αδελφότητας "Ο ΣΤΑΥΡΟΣ" (κίνηση, που ως γνωστόν τελεί υπό την αιγίδα και κατεύθυνση του Σεβασμιωτάτου Φλωρίνης κ. Αυγουστίνου Καντιώτη) και η Ιερά Μητρόπολη Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως (της οποίας ο Μητροπολίτης είναι Κρητικός).

Οι μεν πρώτοι, το φετεινό τους Ημερολόγιο τσέπης, το αφιερώνουν στην Σμύρνη, η δε δεύτερη, το φετεινό τους Ημερολόγιο τσέπης το αφιερώνουν στις ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΕΣ ΠΑΤΡΙΔΕΣ (δηλαδή Σμύρνη, Μ. Ασία, Πόντο, Αν. Θράκη κ.λ.π.).

Φυσικά και άλλοτε (ιδίως ο Σεβασμιωτάτος Φλωρίνης) έχουν έχουν δείξει εκκλησιαστικοί μας άνθρωποι τα φιλοποντιακά και φιλοπροσφυγικά τους συναισθήματα, αλλή, μετά χαράς θλέπω χρόνο με τον χρόνο, να γενικεύεται στον ελληδικό εκκλησιαστικό χώρο αυτό το φιλοπροσφυγικό πνεύμα.

Και να, τα παραπάν Ημερολόγια τσέπης, έρχονται να επιβεβαιώσουν την διαπιστώσή μου.

Αυτό είναι παρήγορο και λίαν τιμητικό για όλους εμάς που προερχόμαστε (ή καταγόμαστε) από τις ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΕΣ ΠΑΤΡΙΔΕΣ.

Είθε αυτό το πνεύμα να παγιωθεί και να μείνει μόνο ως κακή ανάμνηση το κάποτε αντιπροσφυγικό μένος κάποιων ανεγκέφαλων!

Είθε!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΕΛ. ΤΑΤΑΡΙΔΗΣ
ΖΑΚΥΝΘΟΣ

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ**Ο Φέγγον...**

Τον πρώτον χρόνον τη προσφυγίας π' έμεναν ανθρωπ' ακόμη σα ξυλλένα παράγκας σην Καθαμαριάν, το καλοκαίρ' σό πολλή τη ζέστην ούλ' έστρωναν κι εκείσαν οξικέσ'.

Εναν θραδύν, ο φέγγον πα οθδες έτονε, η γραία τη Διαμαντή Ανάστα ασ' σή Σιαμανάντων τη Κρώμ, εκείταν σο κρεβάτ' κ' έτέρνε τον φέγγον. Λέει την γειτόντισαν ας.

"Σάρα, κατ' θ' ερωτώ σε, σούτος ο φέγγον ατσάπα εν ντ' είχαμε ση Κρώμ γιόκκαμ ατός πα άλλος έν".

Λέει ατέν κ' η Σάρα:

"Στους, αμώσε, λήλα. Κουρπάν εφτάγ' ατόν. Τ' εμέτερον έτον δ' όσον ατόν και η φωτασία τ' γλυκύν κ' έμορφον...".

Τα σαφίδια...

Η Λεκουρίνα, όταν έτον ακόμη κορτσόπον, επέραν ατέν κατ' συγγενοί και γειτονάδες εντάμαν να κατηβάζν' ατέν σην Τραπεζούνταν.

Από παν σό Τουμίν τη Τεερμέντερ εφάνθεν η θάλασσα. Τα καίκια αδά κι ακεί εθλαίκουσαν απέσ' σήν θάλασσαν.

Η Λεκουρίνα εκπαρέν, εσπίχτεν κ' εκουίξεν, κ' εντούνεν τ' απαθόμασ ας.

- Πάσα, πάσα, τα γαιδίρια, για τέρ τα γαιδίρια... και έδεικνε τα καίκια.

Η συντροφία τς, ούθ' έναν στόμαν είπαν ατεν:

Νεκουτζή, εσύ πολλή άχτύνον είσαι τα σκαφίδια πά κ' εννώρτσες;

Το "Μάσ"

Τη Κωσταντών η νύφε, η Πεθαγία, πολλή σαιγκουλούσσα ετόν και ούθης πα εκράτνε "μάσ".

Εναν ημέραν επήγεν σήν χαμελέτεν τη Τηλική ν' αθέθ. Ερωτά τεη ο σχωρεμένον ο Τηλικ'ς.

- Νύφε πάσα κότα εν η αθεσία σ'!

Η Πεθαγία για να μη χαλάν' το "μάσ" εσούμωσεν και λέει στον σ' ατίγ ατ.

- Αφέντα!.. πέντε κότα!..

ΔΙΣΤΙΧΑ

1. Ας τρώγωμεν κι πίνωμε κι όλων ασ τραγουδούμε σούτο ο κόσμος ξένον εν και πάντα θα ζούμε.

2. Τρυγόνα μ' σ' αναστέναγμα μ' όλο τα χιόνια λήουν τα δάκρυα μ' ατάζνε σ' άψιμον και τα τσιλιθία σβύουν.

3. Αν αποθάνω ξάι μη κηλίσ και μη τρωσ την καρδιάς κηάψομ' ατώρα ζωντανόν και φτύλτσον τα μαλλία σ'.

4. Λεθεύω σε, θεθεύω σε παντέμορφον κορτσόπον, άνοιξον τα σιερόπα σου και ποίσον μ' εγκαλιόπον.

5. Πασκή φοβούμαι τον μουχτάρ και του χωρί τ' αζάδες, την ψύμ' στίν κι θα παίρνε, θα παίρναι' οι νυφάδες.

6. Το πρόσωπο σ' αθών αθών, τ' ομμάτια σ' βόθλια - βόθλια το φίλεμαν εχόρτσες σ' εφτισνά τα χρόνια.

7. Ο ήλιον παίρ, σον πρόσωπο σ' και φωτάζ' το καρδόπο σ' κανείς κι κουίζ' τ' όνομα σ' ν' ακούω το λαλόπο σ'.

8. Εθα πουλί μ' έθα αρ-

νί μ' έθα μη τυρανία με, σον ψύ σ' ετράνισα κ' ιατώρα κ' εννώρσιμε.

9. Εξέβα στο Καρακάν είδα την Μασουκάταν αν θέλεις κόρη κι αν αγαπάς εφτάγωσε κουμπάρτσον.

10. Χαμέμιθον Καρακάν θα βγαίνω στο Κουλάτιν ατώρα το μικρόν τ' αρνίμ έστρωσεν το κρεβάτιν.

11. Τερώ τ' ομμάτια σ' τ' έμορφα, καίουμαι και βρουλίζω, κι όταν γλυκοφιλώ ατά κείμαι και κ' εννεφίζω.

12. Σουμά 'ς σα ξημερώματα τα πετεινάκια κούζνε, ούμπαν έμορφα κοράσια, ούθα 'πό ίσι μ' ρούζνε.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ

1. Τεμενία: ήταν παπούτσια ρηκά χωρίς τακούνι. Είχαν τέτοια κατασκευή που δε ξεχώριζε το αριστερό παπούτσι από το δεξιό. Τα γεμενία εισάγονταν από την Γεμενί (το Γεμέν) της Αραβίας και λέγεται ότι από εκεί πήραν και την ονομασία γεμενία.

2. Τα τζαγγία: ήταν ένα είδος μπότας από δέρμα

μαύρο και έφταναν ως τα γόνατα. Στο πέλημα είχαν καρφία και στο τακούνι πέταλο (ναητσάδες).

3. Τα παντόφλας (παντόφλες): ήταν χαμηλοτάκουνα και κατασκευασμένα από δέρμα. Οι γυναικείες παντόφλες στο γύρο του ανοίγματος είχαν κέντημα.

Σον ουρανόν επέτανα

Σον ουρανόν επέτανα και σην γην κι επάτνα εσέναν ό' εγκαλόπο μου αρνί μ' όντες εκράτνα.

...

Σον ουρανόν επέτανα ανέγκαστον πουλόπον εσέν όντες εκράτνα σε αρνί μ' α σο κερόπον.

...

Σον ουρανόν επέτανα απέντες όπου κι εφτάνει εσύ όνταν ευρίουσεν αρνίμ σ' εμόν το γιάνι.

...

Σον ουρανόν ντ' επέτανα πως να πετώ ατώρα, μαχαίρ' εσέγκες σα φτεράμ' ανάθεμα την ώραν.

ΜΕ ΤΟ ΦΑΚΟ ΤΟΥ «ΑΡΓΟΝΑΥΤΗ»

Εκλεκτές συνεργασίες Περί "Ελληνοποντίων" και άλλων τινών

1. Δεν θα πρέπει να πέ-
ρασε ποιάς καιρός από
τότε που εμφανίστηκε
στη ζωή μας ο νεολογι-
σμός "Ελληνοπόντιοι",
μία νέα λέξη - χαρακτηρι-
σμός που συνιστά κατά
τη γνώμη μας γλωσσικό
ατόπημα. Γι' αυτό, επειδή
μας αφορά προπάντων ε-
μας, τον Ελληνισμό του
Πόντου, παλιό και νέο,
θα προσπαθήσουμε με ό-
ση πιο πολλή μπορείσου-
με σαφήνεια κι επάρκεια
να εξηγήσουμε τους λό-
γους του ιαχυρισμού μας
και, αν είναι δυνατόν, να
πείσουμε όσους τύχει να
μας προσέξουν, ώστε τε-
λικά να μην καθιερωθεί
αυτός ο όρος. Οτι οι τέ-
τοιου είδους νεοφανείς
όροι ακοηουθούν ορισμέ-
νες φορές μια δική τους
αυτόνομη πορεία έξω α-
πό τα όρια και της πλέον
λογικής 'επιχειρηματολο-
γίας και γλωσσολογικής
νομοτέλειας, σε ό,τι
αφορά στο άτομό μας δη-
λώνουμε προκαταβολικά
ότι μας είναι γνωστό, ε-
νω, υποθέτουμε, σε ό,τι
αφορά στις γλώσσες ό-
λου του κόσμου συνθη-
σμένο. Λέμε π.χ. (ηθικής
έκδοσι) χρονών αντί χρό-
νων, (έπρεπε να) παρέμ-
θει αντί παρεμβεί κ.α.ο.

2. Είναι φανερό ότι η
λέξη "Ελληνοπόντιοι" εί-
ναι σύνθετη: Ελληνες -
Πόντιοι. Ερευνώντας α-
κοηούθως τη σημασία
των σύνθετων λέξεων
παρατηρούμε ότι αυτές
εμπεριέχουν κι εκφρά-
ζουν μεταξύ και άλλων
σημασιών συνθέστατα:
i) Αναφορά, Σκληρόκαρ-
δος = αυτός που είναι
σκληρός ως προς την
καρδιά, αναφορικά με
την καρδιά του. ii) Αντι-
κειμενική σχέση, Φιλάν-
θρωπος = αυτός που
αγαπά τους ανθρώπους.
iii) Τοπική έκταση. Κο-
σμοζάκουτος = αυτός
που είναι ξακουστός σ' ό-
λο τον κόσμο. iv) Προ-
σθήκη. Πηγαινόερχομαι
= πηγαίνω κι έρχομαι. v)
Κτητική σχέση. Αυλόπορ-
τα = η πόρτα της αυλής.
vi) Τροπική - οργανική
σχέση. Δορυάλωτος =
αυτός που κυριεύτηκε με
το δόρυ...

3. Όπως εύκολα μπορεί
ν' αντιληφθεί ο καθένας,
η σύνθετη λέξη που μας
ενδιαφέρει, ανήκει στην
(iv) κατηγορία, δηλαδή οι
άνθρωποι που ονομάζο-
νται έτσι, είναι συγχρό-
νως και Ελληνες και
Πόντιοι. Εδώ όμως πρέ-
πει να προσέξουμε. Η έννοια
"Ελληνες" είναι έννοια
γένους, γενική. Η έννοια
"Πόντιοι" είναι έννοια εί-
δους, ειδική, μερικότερη.
Δηλαδή όλοι οι Πόντιοι,
όπως τους εννοούμε όλοι
στο άκουσμα του όρου,
είναι οίγουρα Ελληνες, α-
φού και ως Ελληνες ο-
νομαζήθηκαν με τους

Τούρκους, ενώ όλοι οι
Ελληνες δεν είναι Πόν-
τιοι. Επομένως το να
πούμε "Ελληνοπόντιοι"
με βάση τη λογική, είναι
σαν να λέμε "Ελληνοελ-
ληνες", οπότε ο ένας ό-
ρος αίρει τον άλλο, ο
δευτέρος (Πόντιοι) τον
πρώτο (Ελληνες).

Να το διατυπώσουμε κι
αλλιώς: Ενώ μπορώ να
πω ότι είμαι Ελληνας πο-
ντιακής καταγωγής, δεν
μπορώ να πω ότι είμαι
Πόντιος ελληνικής κατα-
γωγής. Πιστεύουμε λοι-
πόν ότι ο νέος αυτός
όρος αποτελεί πράγματι
ατόπημα, όχι μόνο γιατί
αυτώντως στη σύνθεσή
του μας λέει πράγματα
και αυτονόητα και με
τρόπο αδόκιμο, αφού έ-
τσι κι αλλιώς κανείς, πι-
στεύουμε, που σέβεται
σοβαρά τον εαυτό του,
δεν θα έστεργε παρά να
θέσει εκτός πάσης αμφι-
σβητιστικής την ελληνοκί-
τητα των Ποντίων, των
αλλάστε αμιγέστερων ό-
λων των Ελλήνων, αλλά
και γιατί τα πάγια αισθή-
ματα όλων των συμπα-
τριωτών μας και η δίκαιη
καύχησή τους είναι να
θεωρούν τους Πόντιους
"Τραντέλληνους".

Λέμε "Ελληνομικρασιά-
τες" τους συμπατριώτες
μας από τα δυτικά παρά-
λια της Μ. Ασίας. Όχι βέ-
βαια, γιατί μέσα στο
"Μικρασιάτες" πρόσφυ-
γες συνδέεται και το "Ελ-
ληνες". Γιατί να πούμε
λοιπόν "Ελληνοπόντιοι";
Βλέπει κανείς πούθενά
λογική θεμελίωση του ό-
ρου;

4. Τι μπορεί να γίνει
λοιπόν, για να ορίσουμε
τους Ελληνες ποντιακής
καταγωγής από την
πρώην Σοβιετική Ένωση,
γιατί γι' αυτούς πρόκει-
ται; Υπάρχει κατά τη γνώ-
μη μας μια αντικειμενική
δυσκολία: το συνθετικό
"Πόντιοι" δεν βοηθεί
σαν πρώτο, επειδή είναι

φωνηεντόληκτο και θα
δημιουργήσει χαομωδία
με το δεύτερο. Προτεί-
νουμε τον όρο "Νεοπόν-
τιοι" (κατά το
Νεοελληνες, Νεότουρ-
κοί...) σε αντίθεση με
τους πρόσφυγες του
πρώτου κύματος (Πρω-
πόντιους), για να προ-
διορίσουμε μίαν άλλη
ιστορική εποχή. Νομίζου-
με πως εκφράζει αυτό
που θέλουμε, τους νέους
πρόσφυγες ποντιακής κα-
ταγωγής και δεν δη-
μιουργεί παρανοήσεις.
Απεναντίας, εύκολα ο κα-
θένας μπορεί ν' αντιλη-
φθεί πού παροπέμει η
σημασία και του ενός και
του άλλου συνθετικού.
Και θέλουμε να πι-
στεύουμε ότι δεν υπάρ-
ξει δυσκολία στην
καθιέρωση αυτού του ό-
ρου, αν βέβαια όσο εκθέ-
σαμε, θα μπορούσαν τε-
λικά και να πείσουν και
να υιοθετηθούν.

Ηλίας Τριανταφυλλίδης

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Από την Πανελλήνια Ομοσπονδία Ποντιακών Σωματείων

Ολοκληρώθηκαν οι
τρίήμερες εκδηλώσεις
που πραγματοποιήθηκαν
στην Κάλυμνο για την
47η επέτειο της ενσωμά-
τωσης των Δωδεκανήσων
με την Ελλάδα.

Μετά την δοξολογία
στην οποία, χοροστάτησε
ο Επίσκοπος κ. Νεκτά-
ριος, παρουσία του προ-
θυπουργού κ. Κώστα
Σημίτη, του Δημάρχου κ.
Δημήτρη Διακομιχάδη,
του επάρχου Καθύμνου,
Βουλευτών, του Προέ-
δρου και Αντιπροέδρου
της ΠΟΠΣ, του Προέδρου
και του Δ.Σ. των Βρακο-
φόρων Ρεθύμνου, και χι-
λιδών Καθυμνιωτών,
ακοηούθησε παρέλαση
μαθητών και πολιτιστικές
εκδηλώσεις.

Η συμμετοχή στις εκδη-
λώσεις που πραγματο-
ποιήθηκαν στην πλατεία
του νησιού παρουσία
(10.000) Καθυμνιωτών,
Ποντίων και Κρητών, ε-
κτός από την λαμπρότη-
τα που τους έδωσε,

σηματοδότησε την σεσή
συνέχεια του Ελληνο-
μοιού.

Τμήμα της Ένωσης Πον-
τίων Πειραιά, που έκανε
λαμπρή εμφάνιση στις
εκδηλώσεις, συμμετείχε
στην παρέλαση, στέλνο-
ντας μήνυμα, σε εκθρούς
και φίλους της χώρας
μας, ότι ο Ποντιακός Ελ-
ληνισμός, που ένωσε
στο πελάι των τουρκικό
ρατσισμό, θα στέκει πά-
ντα στο πλάι και των Δω-
δε κ α ν ή σ ω ν
συμπατριωτών και αρω-
γός στους αγώνες του.

Ο κεντρικός ομιλητής
των εκδηλώσεων, καθη-
γητής του Παντείου Πα-
νεπιστημίου κ. Θ.
Κατσανέβας, έστειλε μή-
νυμα προς όλες τις κα-
τευθύνσεις ότι η Ελλάδα
δεν είναι διατεθειμένη
να παραχωρήσει σπιθαμή
γης, τονίζοντας ότι στους
πολέμους δεν νικά πάντα
όποιος έχει ποηά κανό-
νια, νικά όποιος έχει ψυ-
χή, θέληση και είναι

οηισμένος με το δίκιο,
την πίστη και την αγάπη
για την πατρίδα.

Ακοηούθησαν χαιρετι-
σμοί από τον Πρόεδρο
των βρακοφόρων Ρεθύ-
μνου, τον Δήμαρχο Καθύ-
μνου, Δημήτρη
Διακομιχάδη και τον
Πρόεδρο της ΠΟΠΣ κ. Στ.
Τανιμανίδη, ο οποίος πα-
ρέδωσε στον Δήμαρχο
και τον Επίσκοπο Καθύ-
μνου κ. Νεκτάριο το Ιερό
σύμβολο του Ποντιακού

Ελληνισμού, την Εικόνα
της "Παναγίας Σουμιά",
προτεινόντός τους, να
τοποθετηθεί σε Εκκλησία
που μελλοντικά θα ανε-
γείρουν στην Διοικητική
Περιφέρεια του νησιού
τους, για να θυμίζει σε
όλους όσους την αντι-
κρύζουν την Ελληνικότη-
τα του Αιγαίου και την
τριχιλιόχρονη ιστορία
του ποντιακού ελληνο-
μοιού.

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ
& ΔΗΜ. ΣΧΕΣΕΩΝ

ΜΙΑ ΑΠΟΦΑΣΗ ΜΗ ΥΛΟΠΟΙΗΘΕΙΣΑ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ...

Του κ. Ανδρέα Ελ. Ταταριδών

δμως κανένα!
θυμάμαι τώρα το ωραίο
προδούσιο των Αθηνών,
που λεγόταν Σούρμενα
(όπου και σήμερα ακόμα
τελείται κάθε χρόνο το
ποντιακό έθιμο "Ταφία")
και... Ξάφνου μετονομά-
σθηκε σε Ελληνικό! Κι εί-
ναι απορίας άξιο, το πως
η Νομαρχία Αττικής διέ-
γραψε από τον πίνακα ο-
νοματοθεσιών τα
Σούρμενα, που κατοικού-
ντο (στην αρχή ή τουλά-
χιστον) μόνο από Πόν-
τιους! Όπως είναι
απορίας άξιο η στάση των
Ποντίων βουλευτών σε
τέτοιου είδους παρεμβά-

Τώρα, ανασκαλεύοντας
το αρχείο μου, βρίσκω
μία ειδησούδα που μας
αφορά και που πέρασε
και... πάει κι αυτή οπαρ-
τήρητη: Το Δημοτικό Συμ-
βούλιο του Δήμου
Καθαμαριάς, της γνωστής
ποντιομάνας της θεσσα-
λονίκης, την 20-3-1984
είχε αποφασίσει, ύστερα
από εισήγηση του τότε
Δημοτικού Συμβούλου κ.
Ανοστασίου Αρεξ. Κούση,
να μετονομασθεί ο Δήμος
Καθαμαριάς σε Δήμο Ν.
Τραπεζούντας! Όρα η
σκέψη κι ακόμα πιο ωραία
η εισήγηση του κ. Α. Κού-
ση, που μετουσιώθηκε σε
Απόφαση του Δημοτικού
Συμβουλίου του Δήμου
Καθαμαριάς. Αλλά ο δή-
μος Καθαμαριάς ουδέπο-

τε πήρε το όνομα Νέα
Τραπεζούντα κι εξακο-
λουθεί να λέγεται πάντα
με το γνωστό όνομά του,
παρ' ότι τα 9/10 των κα-
τοίκων της ωραίας Καθα-
μαριάς είναι Πόντιοι ή
ποντιακής καταγωγής!!

Κι έτσι κάθηκε, προφ-
νώς για πάντα, μία θου-
μάσια ευκαιρία να
αναστηθεί η πρωτεύουσα
της Αυτοκρατορίας των
Κομνηνών στην συμπρω-
τεύουσα της Ελλάδας
μας!

Ας ελπίσουμε πως κά-
ποτε οι ποντιακής κατα-
γωγής βουλευτές μας θα
υλοποιήσουν την Αη-
φθείσα το 1984 Απόφαση
του Δημοτικού Συμβου-
λίου του Δήμου Καθαμα-
ριάς και η Ποντιούπολη
αυτή του Ελληνικού Βορ-
ρά θα λάβει την τιμή του
να μετονομασθεί σε Νέα
Τραπεζούντα!!!

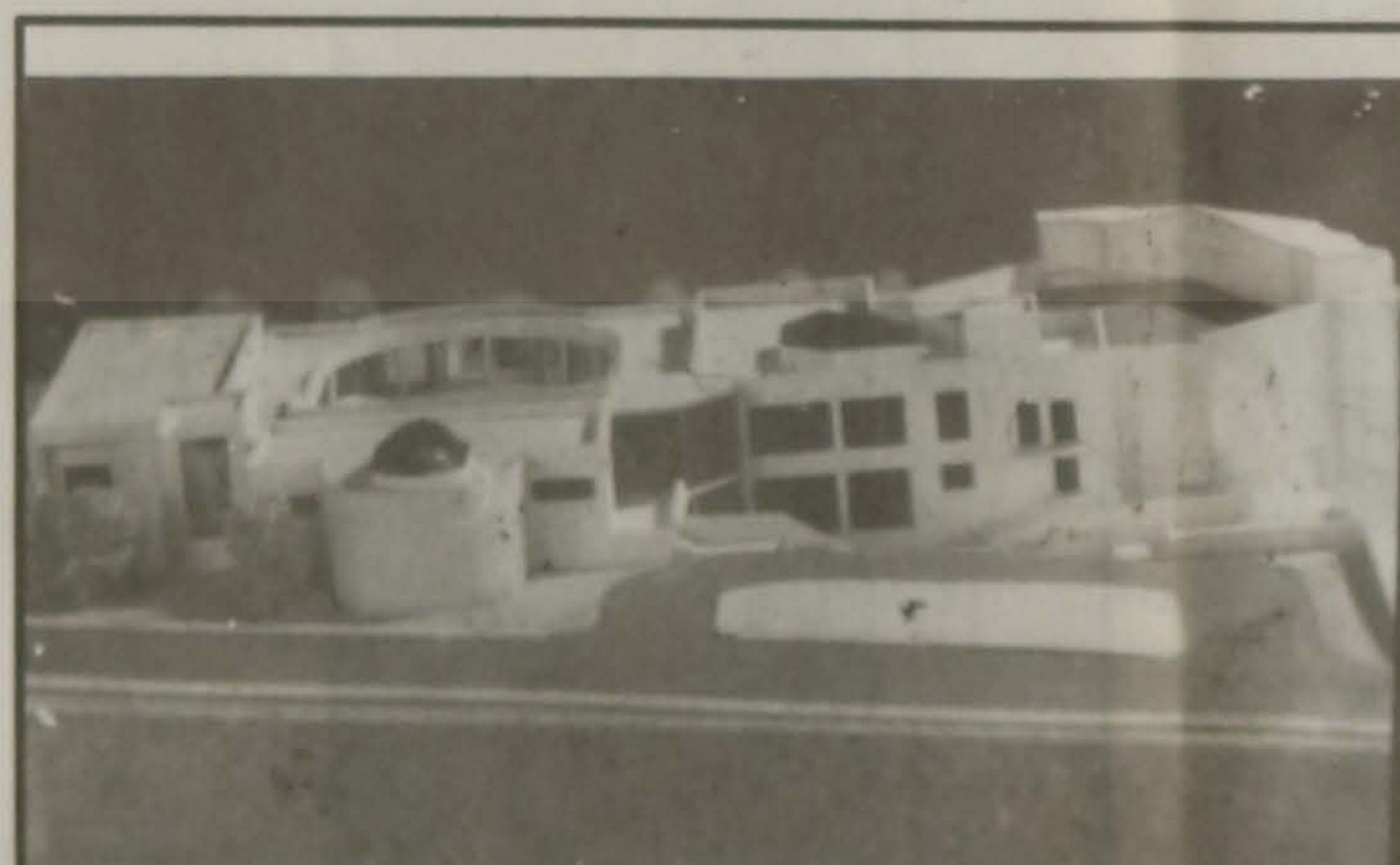
Ας μείνουμε σ' αυτήν
την ελπίδα, μ' αυτήν την
προσδοκία, του να ειδού-
με και να ακούσουμε το
όνομα της Τραπεζούντας
σε μέρος της Μητρος Ελ-
λάδας!

Στα τόσα και τόσα δί-
καια του Ποντιακού Ελ-
ληνισμού των Ποντίων
από τους Τούρκους στην
Βουλή των Ελλήνων, έτσι
να αναγνωρισθεί και η
Καθαμαριά ως Νέα Τρα-
πεζούντα!!!

Θάναί μία ακόμη καλή
πρόξη των Νεοελλήνων
στους Αδελφούς των Πον-
τιούς, που μένουν πό-
ντοτε με την ανάμνηση
της Χαμένης για πάντα
Πατρίδος των!

Ποτέ δεν είναι αργά για
κότι που απαιτεί η δικαιο-
ση!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΕΛ. ΤΑΤΑΡΙΔΗΣ
Σόκυνθος

Μία νέα προσπάθεια ξεκινάει για την ανέγερση του Κέντρου
Πολιτισμού της ΕΛΒ.
Η συμβολή μας στο έργο αυτό του πολιτισμού και της
παράδοσης είναι αναγκαία.

Η ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

Κάθε Χωριό στον Πόντο και στο Κάρς αποτελούσε αυτοτελή κοινότητα και αυτοδιοικούταν κατά τρόπο δημοκρατικό και ανεπηρέαστο από την τουρκική διοίκηση.

Οι κάτοικοι εξέλεγαν το "Μουχτάρην" - "Γουμπασην" (πρόεδρο) και τους "Αζάδες" (συμβούλους), καθώς και άλλα σεβάσματα πρόσωπα, τη δημογεροντία (προεστοί).

Η τουρκική διοίκηση απλώς επικύρωνε την εκλογή και τους αναγνώριζε για αρχές του χωριού.

Ο μουχτάρης και οι αζάδες ήταν υπεύθυνοι για ζητήματα, που αφορούσαν τις υποχρεώσεις του χωριού έναντι των τουρκικών αρχών.

Τέτοια θέματα ήταν η στρατολογία, η κατανομή και η είσπραξη των φόρων, ο εφοδιασμός του τουρκικού στρατού με τρόφιμα, οι αγγαρίες κ.λ.π.

Για θέματα όμως εσωτερικά του χωριού, αρμόδιοι ήταν οι δημογέροντες και ο μουχτάρης.

Αυτοί κυβερνούσαν το χωριό, με την βοήθεια και του ιερέα, με δικαιοσύνη και δημοκρατικότητα.

Φρόντιζαν για το σχολείο, την εκκλησία, τους δρόμους, τις γέφυρες, τους μύλους, την ασφάλεια του χωριού από τις ληστείες κ.λ.π.

Ακόμη οι δημογέροντες αποτελούσαν και τη δικαστική αρχή του χωριού. Σ' αυτούς απευθύνονταν οι κάτοικοι για να λύσουν τις διαφορές τους, κτηματικές, κληρονομικές, ηθικής τάξης κ.α. Με μεγάλη υπευθυνότητα απέδιδαν το δίκαιο, συμβιβάζαν ή τιμωρούσαν.

Η τιμωρία ήταν συνήθως πρόστιμο ή και αποπομπή του φταίχτη από το χωριό. Μόνο για τα μεγάλα αδικήματα (εγκλήματα) πήγαιναν στα τουρκικά δικαστήρια.

Σ' όλα τα προβλήματα των κατοίκων ήταν παρούσα η τοπική αυτοδιοίκηση. Διοίκισε με περίσκεψη και με γνώμονα το εθνικό συμφέρον. Διαφύλαξε με πάθος την εθνική παράδοση. Στους δύσκολους εκείνους χρόνους προστάτευσε τον πληθυσμό. Ήταν ένας θεσμός που καταξιώθηκε στην συνείδηση του ποντιακού πληθυσμού της υπαίθρου.

ΜΑΡΤΗΣ - ΜΑΡΤΣ

Από τις αρχές του Μάρτη άρχιζαν και οι αγροτικές εργασίες στα χαμηλά μέρη.

"Ο άρτς φέρ' τα κελιδόνα κελαδούν και λύν' τα χιόνα".

Στις αποκριές "τ' εμπονέστα" η ποντιακή κουζίνα παρουσίαζε τα πιο εκλεκτά φαγητά, δηλαδή "έμνοστα και τ' αγνέαρα τα φαία", όπως "αυρόνια", "τυροκλωσία", "φουστρα-λάβασα", "φελλία", "πεινερλή" κ.α.

Οι άνδρες φορούσαν "μουντζούνες" (μάσκες)

στις αποκριτικές μέρες και διασκεδάζαν τον κόμο με τα αστεία και τα αυτοσχέδια στιχάκια τους.

Σε κάθε σπίτι που πήγαιναν η νοικοκυρά τους πρόσφερε λιχουδιές και ποτά.

Επειδή ο Μάρτης συνήθως είναι συννεφιασμένος και βροχερός, η αμίμητη ποντιακή θυμοσοφία και σάτιρα φόρτωνε σε στους κλαψιάρηδες και τους κατουρήδες ένα σωρό παρατσούκλια. "Άμον λιθωμένος Μάρτης", "Άμον τον κλαίμενον

Μάρτ, πάντα παραπονιέται".

Για τις απότομες καιρικές μεταβολές του μάρτη έλεγαν:

"Εφέκεν ο Μάρτς τα παλαλά τ' και εκτέθεν η γραιά αιγίδα".

Ακόμη πίστευαν πως στις 9 του Μάρτη, μέρα της γιορτής "τ' Αε - Σεράντων" (Αγ. Τεσσαράκοντα Μαρτύρων), ξυπνούσαν από τη Νάρκη όλα τα άγρια ζώα. Στη γιορτή επικρατούσε η συνήθεια να παρασκευάζουν φαγητό από σαράντα βογιών φαγώσιμα, κυρίως λαχανικά.

Όταν δεν υπήρχαν χορταρικά, παρασκευάζαν το φαγητό με ένα είδος και έφριχναν μέσα σαράντα φασόλια ή σαράντα κουκιά (φάβια). Χαρακτηρι-

στικό ήταν και το γνωμικό:

"Σεράντα φα, σεράντα πια, σεράντα δος για την ψυσ' και σεράντα ρούξον 'ς σην νυν".

Η παρασκευή του φαγητού γινόταν σε πολλή χωριά ομαδικά και το πρόσφεραν σε κάθε ξένο, ακόμη και σε Τούρκο περστικό.

Η μέρα του Ευαγγελισμού γιορταζόταν και στα πιο απομακρυσμένα μικρά χωριά, φανερά, σε θρησκευτική γιορτή και, κρυφά σαν εθνική.

"Μαρτί τ' Ευαγγελισμού, το γλήτωμαν τ' ελληνισμού".

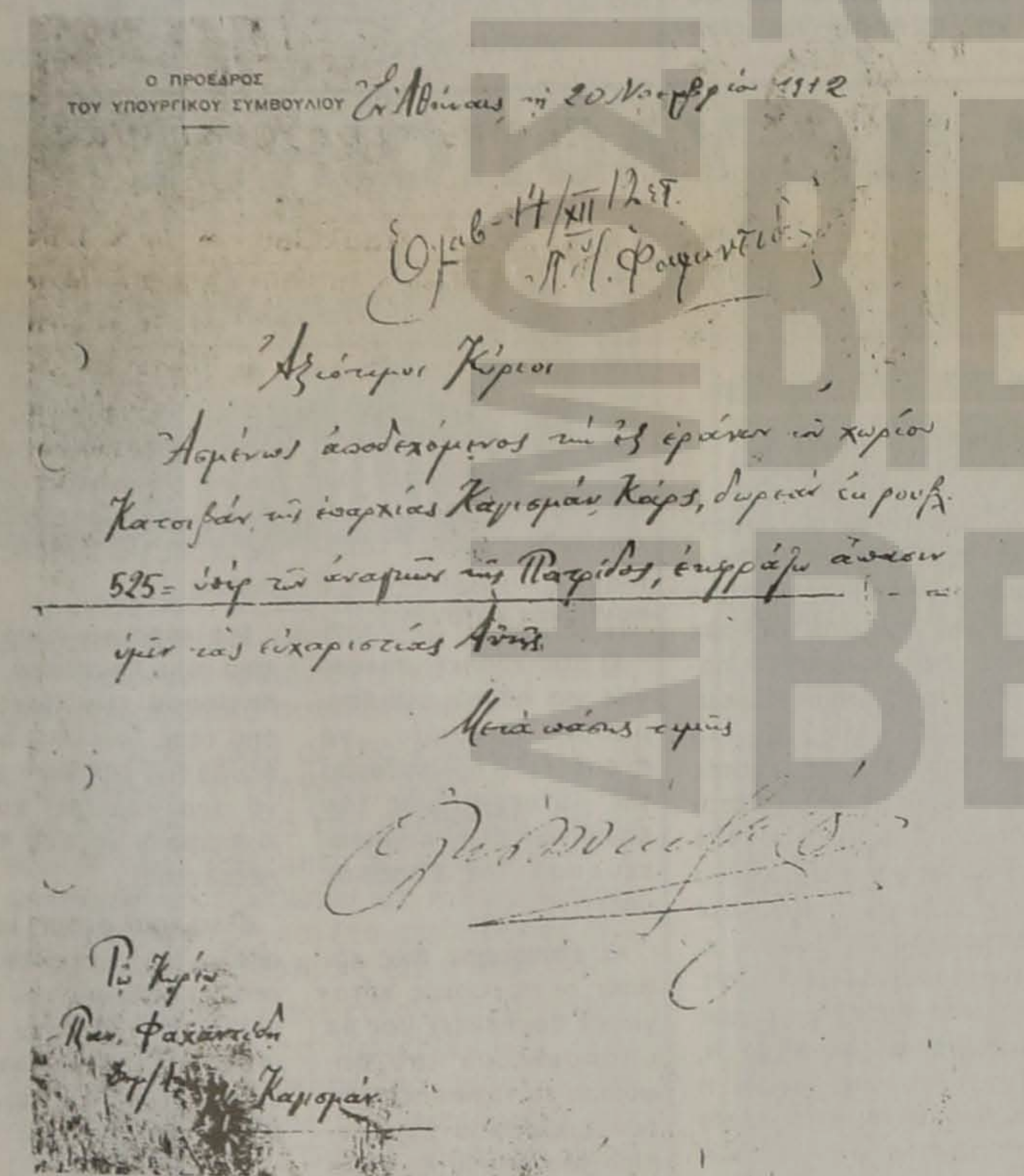
Στη γιορτή του Ευαγγελισμού, από κανένα σπίτι δεν έλειπαν τα ψάρια (χαψία).

ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ - ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΕΣ

1. Το κλαυθμηριστό ούρησισμα του σκύλου του σπταού: Το θεωρούσαν κακό σιγνό, που σήμαινε πως θα πεθάνει ο νοικοκύρης του σπταού ή κάποιος από την οικογένεια. Το σκύλι που ούρησζε το σκότωναν ή κάρφωναν κανένα μαχαίριστη γη ή και ακόμη αναποδογύριζαν κανένα παπούτσι, για να αποφυγεί το θάνατο.
2. Το κράξιμο του κόρακα από κάποιον σπίτι: Το θεωρούσαν άηλοτε, καθό και άλλότε πάλη κακό

σημάδι. Παρατηρούσαν τις διάφορες κινήσεις του και, όταν τις ερμήνευαν για κακές, τον έδιωχναν με τες πέτρες.
3. Το λήθημα του πετεινού από βροδιά: Ήταν ένα σημάδι κακό, που σήμαινε αρρώστια ή αληθινή του καιρού. Πίστευαν πως η κότα που λήθησε σαν πετεινός προηνοούσε θάνατο. Γι' αυτό την έσφαζαν αμέσως.

Ενα ιστορικό ντοκουμέντο

Φωτοτυπημένη επιστολή του Ελευθερίου Βενιζέλου με ημερομηνία 20 Νοεμβρίου 1912. Με την επιστολή του αυτή ο Βενιζέλος εκφράζει τις ευχαριστίες του στους Πόντιους του χωριού Κασιβάν της επαρχίας Καγισμάν του Κάρς για την προσφορά 525 ρουβλίων "υπέρ των αναγκών της πατρίδος". Οι πόντιοι πάντα δίνουν το μεγάλο "παρών" στις ανάγκες της πατρίδας.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΕΣΑΙΟΥ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

Πραγματοποιήθηκε η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου την Κυριακή 25 Φεβρουαρίου με θέματα: 1-σολογισμός - απολογισμός έτους 1995 και έγκριση προϋπολογισμού 1996, καθώς και το θέμα πορεία πνευματικού κέντρου Μεσαίου.

Συλλόγου μας σε συνεργασία με το Κέντρο αιμοδοσίας του Νοσοκομείου Αχένα.

Ομόφωνα τα μέλη του Συλλόγου ενέκριναν τον απολογισμό του Δ.Σ. και απάλλησαν το Διοικητικό Συμβούλιο από κάθε ευθύνη κατόπιν ψήφισαν και πάλη ομόφωνα τον προϋπολογισμό του Διοικητικού Συμβουλίου και ύστερα έγινε συζήτηση γύρω από το μεγάλο θέμα της ανέγερσης του πνευματικού κέντρου Μεσαίου, το οποίο άρχισε να κατασκευάζεται με ευθύνη της Κοινότητας Μεσαίου και σε συνεργασία με τον σύλλογό μας.

Στις 3 Μαρτίου πραγματοποιήθηκε αιμοδοσία του

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΟΥ ΚΑΛΙΤΕΧΝΗ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Γεννήθηκε το έτος 1934 στην Επισιοπή Νάουσας από ξεριζωμένους γονείς. Γεωργός στο επάγγελμα. Αριστος οικογενειάρχης και σπουδαίος άνθρωπος. Τη λύρα την έπαιξε στα χρόνια του 1951 και από τότε δεν την εγκατέλειψε. Αυτοδίδαχτος όπως οι περισσότεροι λυράρηδες μας.

Το παίξιμό του έχει κάτι το ξεχωριστό. Υπηρετεί ψυχικές ανάγκες, όπως αυτές εκδηλώνονται στα διάφορα στιγμιότυπα της ζωής. Η της περιοχής μας είναι και ο Φιλάρετος Μαυρόπουλος.

σπ. Δημιουργεί πανηγυρική έξαρση και φέρνει ανεπίωκτη χαρά. Ο πλούσιος ψυχικός του κόσμος δημιουργεί ευχάριστο κλίμα σε κάθε συμπεροφία. Ο φίλος του Κώστας Ανδρεάδης μας λέει με τους στίχους του:

"Θα φέρω τον Φιλάρετον που εκ χρυσόν λαλίαν θα παίζ' επιτραπέζια να κτιζ' μας την καρδίαν".

Ναί, κτιζει τις καρδιές μας ο Φιλάρετος.

Η αφιλοκερδής προσφορά του στα Ποντιακά Σωματεία και ιδιαίτερα στην ΕΛΒ είναι ιδιαίτερα μεγάλη. Ανταποκρίνεται σε κάθε πρόσκληση. Εφτασε ακόμα και στη Γερμανία και στη Γαλλία για να ευχαριστήσει τους ξενιτεμένους συμπατριώτες μας. Συμβουλεύει τους νέους λυράρηδες να παίζουν παραδοσιακά, όπως ο ίδιος παίζει.